

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.304/2025/5.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
Dr. Sugár Tamás bíró
A felperes: felperes
(cím1)
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala
(cím2)
Az alperes képviselője: Dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos
A per tárgya: népegészségügyi jogvita
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 7.K.704.414/2024/18.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 7.K.704.414/2024/18. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 84.000 (nyolcvannégy-ezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint egészségügyi szolgáltató részére az egyéb érdekelt¹ 2008. június 02. napján 3175-3/2008. számon felnőtt háziorvosi alapellátás szakma ellátására működési engedélyt adott ki. A működési engedély 1. számú melléklete, illetőleg a nyilvántartás az ügyelet/készenlét ellátási formáját „Nem vesz részt” szöveggel tartalmazta.

[2] Az alperes 2024. október 18. napján hivatalból közigazgatási eljárást indított a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában, majd 2024. október 18. napján kelt BP-14/NEO/04646-2/2024. számú határozatával akként módosította hivatalból a felperes felnőtt háziorvosi ellátás nyújtására vonatkozó működési engedélyét, hogy a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatokra vonatkozó „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette.

[3] Az alperes határozatát az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Kormányrendelet (a továbbiakban: 96/2003. Korm. rendelet) 14. § (1) bekezdésben, az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 6/A. §, 25. §-ban, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 15. § (6), (8a), (8b) és (8c) bekezdéseiben, továbbá az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra alapította.

[4] Határozatában rögzítette, hogy miután Budapest Fővárosban az ügyeleti ellátást 2024. október 01-től az egyéb érdekelt²-szal kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok, így az alperes az illetékességi területén belül eljárva hivatalból felülvizsgálja valamennyi érintett Engedélyes működési engedélyét az ügyeletben történő részvétel vonatkozásában. Amennyiben a működési engedélyben az ügyeletben történő részvétel vonatkozásában „Nem vesz részt ügyeletben” került rögzítésre, azt az alperes hivatalból „Központi ügyeletben látja el” formára módosítja.

A felperes keresete és az alperes védirata

[5] A felperes az alperesi határozat ellen keresetet nyújtott be, melyben kérte annak megsemmisítését.

[6] Arra hivatkozott, hogy az alperes határozatával megsértette ügyféli jogait [Ákr. 5. § (1) és (2) bekezdései, 76. §, 104. § (3) bekezdése], mivel az eljárás megindításáról nem értesítette, az eljárásba ügyfélként nem vonta be, az eljárásról csak a határozat átvételekor értesült, így ügyféli jogosultságait nem tudta gyakorolni. Sérelmezte továbbá, hogy az alperes a tényállást nem tisztázta [Ákr. 62. §], indokolási kötelezettségének [Ákr. 81. § (1) bek.] nem tett eleget. Azt is állította, hogy a tényállás hiányos, mivel tényállási elem az egyéb érdekelt²-al kötendő személyes közreműködői szerződés. Rámutatott, hogy az Ákr. szerint bizonyítást kellett volna lefolytatni, illetve teljes eljárásra áttérni. Az alperes egy nap alatt lefolytatott eljárása ellentétes a kialakult bírói gyakorlattal és a tisztességes közigazgatási eljáráshoz való jog követelményével is [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]. Kiemelte, az alperes nem tekinthetett volna el a 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet 4. § (2) bekezdés e) pontjában, a 96/2003. Korm. rendelet 8. § (4) bekezdésében, illetve a Rendelet 15. § (6) bekezdésében foglalt feltételek meglététől. Kifogásolta, hogy az alperes nem várta be a működési engedély módosításához szükséges személyes közreműködői szerződést, felelősségbiztosítási kötvényt,

kötelezettségvállaló nyilatkozatokat, személyi és tárgyi eszközök megfelelőségére vonatkozó igazolásokat, amikor a felperesi működési engedélyt módosította.

[7] Az alperes a védírásban a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[8] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette.

[9] Megállapította, hogy az alperes határozata jogsértő, az alperes ugyanis nem ismerte fel, illetőleg a vonatkozó jogszabályok téves értelmezésével járt el, amikor a felperes eredeti működési engedélye alapján tett abban módosítást, egyéb bizonyítási eljárást mellőzve. Megállapítása szerint az alperes meg sem kísérelte a jogszabályok szerinti iratok meglétének ellenőrzését, beszerzését, jogalkalmazása teljesen téves jogértelmezésen alapult. Rámutatott, hogy a működési engedély nem kötelezettséget ró a jogosultjára, hanem jogosultságot ad valamilyen szolgáltatás végzésére.

[10] Kifejtette, annak ellenére, hogy a jogszabály szövege egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a működési engedélynek az ügyeletben való közreműködés tényét kell tartalmaznia, az alperes ezt nem szöveghűen értelmezte. Az alperes a közreműködésre vonatkozó jogszabályi előírás elvárt teljesítését tekintette olyan ténynek, amelyet végül akként rögzített a működési engedélyben, hogy a felperes „Központi ügyeletben látja el” az ügyeleti feladatot. Ez a megállapítása azonban nem felel meg a valóságnak, mivel a felperes nem igazolta – sőt, az alperes által kétségbe nem vont állítása szerint nem is teljesíti – az ügyeletben való közreműködés jogszabályban előírt feltételeit. Attól, hogy létezik olyan jogszabályi előírás, amely szerint a házi orvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közreműködniük kell az egyéb érdekelt² által szervezett központi ügyeletben, és meg kell teremteni ennek feltételeit, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is ismételten rögzíteni kellene. Különösen nem lehet ezt a közreműködést megvalósult tényeként feltüntetni, majd a feltételek nemteljesülése esetére a működési engedély megszegésének szankciójával fenyegetni.

[11] Hivatkozott a 96/2003. Korm. rendelet 15. § (3) bekezdésére, amely szerint a megváltozott jogszabályból eredő szakmai minimumfeltételek változása esetén is csak akkor van lehetőség a működési engedély módosítására, ha a szolgáltató ezen új vagy módosított minimumfeltételeknek megfelel. Hangsúlyozta, a teljes 96/2003. Korm. rendelet alapkonceptiója tehát az, hogy a szolgáltatónak először a jogszabályi feltételeket kell biztosítania ahhoz, hogy a működési engedélye kiadható/módosítható legyen, és ez nem történhet meg fordítva. Fordított esetben ugyanis a hatóságnak azonnal vissza is kellene vonnia az engedélyt, hiszen a 96/2003. Korm. rendelet 12/C. § (2) bekezdés c) pontja alapján – mint ahogyan arra a felperes is hivatkozott keresetében –, a jogszabályi feltételek hiánya esetén az engedély visszavonásáról kell döntést hozni.

[12] Megjegyezte, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott, és az ügyféli jogok nem sérülnek (Kfv.37.173/2024/7), a perbeli esetben pedig a működési engedély szerepének hatóság általi félreértelmezése miatt elmaradt annak a tisztázása, hogy teljesültek-e az engedély módosításának jogszabályi feltételei. Amennyiben a felperest értesítették volna az eljárás megindításáról, úgy nyilvánvalóan lett volna ezzel kapcsolatban tényállítása vagy észrevétele, illetve a hiányzó adatok kapcsán az alperesnek hiánypótlást kellett volna kiadnia. Az értesítés elmaradásával

tehát sérültek a felperes ügyféli jogai, ám ezzel nem valósult meg olyan lényeges mulasztás, amely az ügy érdemére kihatott volna.

[13] Kiemelte, a felperes a perben világossá tette – az alperes által nem vitatott tényként –, hogy a működési engedély módosításakor nem voltak és jelenleg sincsenek meg a feltételek, amivel megfelelő orvoslást nyert a közigazgatási eljárásban megvalósult tényállástisztázási hiányosság, mindennek eredményeként pedig világossá vált, hogy az alperes megalapozatlanul módosította a felperes működési engedélyét az ügyeletben való közreműködés tényének bejegyzésével.

[14] Megállapította, hogy mivel az alperes elmulasztotta a működési engedély módosítása előtt a szükséges okirati bizonyítékok beszerzését, a határozati tényállás sem lehetett teljes, és ez maga után vonta azt is, hogy alperes nem tudott eleget tenni indokolási kötelezettségének sem.

[15] Alapvetően találta azt az alperesi érvelést, hogy a működési engedély módosítása a jogszabályból ered. Kifejtette, nyilvánvalóan a működési engedély módosítása jogszabályi alapokon nyugszik, azonban ez önmagában nem jelent automatizmust, a működési engedély kiadásához/módosításához számos jogszabályi feltételnek meg kell felelnie a jogosultnak.

[16] Megjegyezte végül, hogy nem teszi jogszerűvé az alperes értelmezését, hogy a legfelsőbb népegészségügyi hatóság iránymutatásán – egyéb érdekelt³ (a továbbiakban: egyéb érdekelt³) levelén – alapult, amely okirat jogforrásnak nem tekinthető, így a bíróság annak vizsgálatát mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[17] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az eljárás bíróság új eljárás lefolytatására és új ítélet hozatalára utasítását kérte.

[18] Felülvizsgálati kérelmében az eltérő törvényszéki döntésekre tekintettel kérte, hogy a Kúria a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés a) pontja alapján az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében fontolja meg jogegységi eljárás lefolytatását.

[19] Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8a), (8b) és (8c) bekezdéseit, a 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés k) pontját, 14. § (1) bekezdését, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (1)-(2), (4) bekezdéseit, a 84. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit.

[20] Vitatta az eljárás bíróság jogértelmezését és a téves jogértelmezés alapján levont következtetéseket. Azt is állította, hogy a jogerős ítélet indokolása hiányos, mert nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy miért mellőzte a védiratban foglaltakat.

[21] Rögzítette, hogy a 96/2003. Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Emellett az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI.17.) EüM rendelet 2. számú melléklete tartalmazza a működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódjaik jegyzékét, amely külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi

ellátást. A 96/2003. Korm. rendelet 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetében a működési engedély kiadására a járási/kerületi hivatalok jogosultak, a 7. § (2a) bekezdése azonban akként rendelkezik, hogy a (2) bekezdés b) pontjától eltérően az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A. §-a értelmében az állami mentőszolgálat gondoskodik.

[22] Ezek alapján hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben módosításra került működési engedélyben a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, a felperes működési engedélye továbbra is kizárólag a 6301 szakmakódú, felnőtt háziorvosi ellátásra szól (illetve a perbeli ügyben ezen felül a 2501-es kódú foglalkozás-egészségügyi alapellátásra is).

[23] Kiemelte, az egyéb érdekelt² által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) az egyéb érdekelt³ adta ki. A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a kerületi hivatalok által a háziorvosi (szakmakód: 6301) és házi gyermekorvosi szakmára (szakmakód: 6302) kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, az alperes pedig ezt tüntette fel határozatával. Hangsúlyozta, az alperes a működési engedély módosítását az egyéb érdekelt³, mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el. Az alperes döntésével tehát nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik, új, külön szakmakóddal rendelkező központi ügyeleti szakmára, mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel a vonatkozó jogszabályváltozások miatt.

[24] Azt is állította, hogy az eljárás bíróság jogerős ítéletében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata a felperes számára új kötelezettséget írt elő, mert az alperes határozata mindössze a fent hivatkozott jogszabályi előírásoknak tett eleget, új kötelezettséget a felperes részére nem keletkeztetett. Ennek alátámasztásául hivatkozott az alperes szakmai felettese által kiadott, egyéb érdekelt³/00848-198/2024. számú útmutatásra, illetve az útmutatás csatolmányaként megküldött határozatmintákra, amiktől nincs lehetősége eltérni.

[25] Hangsúlyozta, az alperes támadott eljárását nem kötelezés, vagy új kötelezettség megállapítása céljából folytatta le, hanem jogszabályi kötelezettségének tett eleget. Fenntartotta végül azon álláspontját, hogy a felperes ügyeletben való részvételi kötelezettségét nem az alperes határozata, hanem a megváltozott jogi környezet keletkeztette, amelynek révén a felperesnek a peres eljárás során tett gyakorlatilag valamennyi arra vonatkozó nyilatkozata, melyben az egyéb érdekelt² és a felperes között megkötendő szerződés hiányára hivatkozik, irreleváns és a hatósági eljárás során is az lett volna. Kiemelte, nem hozhatott volna olyan döntést, amely szerint a felperes nem vesz részt az ügyeletben, mert akkor jogsértő módon, az ESzCsM rendelet 15. § (8a) bekezdésben előírtak megsértésével járt volna el.

[26] A felperes a felülvizsgálati eljárásban nem tett nyilatkozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

[28] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[29] A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú határozatában hasonló tényállású ügyben döntött, ezért a Kúria elsőként azt vizsgálta, hogy a jelen ügy és a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügy között fennáll-e az ügyazonosság. A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában munkálta ki az ügyazonosság megállapításának kritériumait. Eszerint „az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Nincs ügyazonosság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.”

[30] A Kúria megállapította, hogy a perbeli és a Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügyének tényállásai majdnem teljes mértékben megegyeznek, mert mind a perbeli, mind a hivatkozott ügyben az alperes a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában hivatalból indított eljárást, amelynek eredményeként az alperes támadott határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította és az adott szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette. Mindkét ügyben ugyanaz a jogkérdés képezte továbbá a jogvita tárgyát, nevezetesen, hogy önmagában a jogszabálmódosítással előírt kötelezettség megalapozta-e működési engedély módosítását. A Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú ügyének tényállása ugyan házi gyermekorvosi ellátás szakmára vonatkozik, míg a perbeli tényállás szerint a felperes felnőtt háziorvosi ellátást biztosít, a jogszabályi környezet egyezősége miatt azonban e tényállásbeli különbség relevanciával nem bír.

[31] A perbeli esetben a felperes felnőtt háziorvosi ellátást biztosít, a részére korábban kiadott működési engedély értelmében a felperes ügyeletben nem vett részt. Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a szerint az állami mentőszolgálat gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM rendelet 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az egyéb érdekelt²-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. Végül pedig a háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet 2023. június 1-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja szerint a háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszeri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel. Ezen rendelkezések alapján megállapítható, hogy a felnőtt háziorvosok, így a felperes ügyeletben való részvételének kötelezettsége fennáll, amelyet a felperes a per során maga sem vitatott.

[32] A Kúria megállapította, hogy az alperes az előzőekben említett jogszabályi rendelkezések változására tekintettel indított eljárást és hozta meg perbeli határozatát, amellyel a felperes részére korábban kiadott működési engedélyt akként módosította, hogy a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette.

[33] A Kúria Kfv.VI.37.120/2015/7. számú ítéletben kifejtett érvelése szerint „[a]z új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes - a szakmai felettes szerv utasításával

összhangban - a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedély kiadásra került.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [49] bekezdés)

[34] A Kúria az ügyazonos Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének indokolásában rámutatott továbbá, az eljáró bíróság jogerős ítéletében összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit, „mivel a jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával - az iratokból megállapíthatóan - az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [51] bekezdés)

[35] A Kúria megállapította, a perbeli esetben az eljáró bíróság tévesen jutott a jogerős ítéletben levont következtetésre, mely szerint a működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosítását meg kellett volna, hogy előzze a szakmára előírt feltételek tisztázása, mert a perbeli esetben nem a felperes részére korábban kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A perbeli esetben kizárólag az bír relevanciával, hogy mivel a 2023-ban bekövetkezett jogszabályváltozások alapján a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett a jogszabályváltozásra tekintettel a felperes működési engedélye tekintetében, e körben pedig az alperesnek nem volt mérlegelési lehetősége/kötelezettsége.

[36] A Kúria utal az ügyazonos Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzésének indokolására, amely szerint „a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a házi orvos/házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a 96/2003. Korm.rendelet 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható.” (Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7. számú végzés [53] bekezdés)

[37] A Kúria a fentiekben kifejtettekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban az eljáró bíróságnak a felperes keresetét érdemben kell elbírálnia.

[38] A jogegységi eljárás kezdeményezése iránti indítványt a Kúria nem találta alaposnak, figyelemmel arra, hogy az egységes ítélezési gyakorlat biztosításához a perbeli esetben nem szükséges jogegységi határozat meghozatala.

A döntés elvi tartalma

[39] *A működési engedély egyik kötelező tartalmi elemében bekövetkező jogszabályváltozás alapján helye van az engedély hivatalbóli módosításának. A módosításához nem lehet olyan feltételek teljesülését támasztani, mint amelyek a működési engedély kiadásához szükségesek.*

Záró rész

[40] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján a felek kérelmének hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[41] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a felszámítottak alapján állapította meg. Tekintettel arra, hogy a felperes a felülvizsgálati eljárás során nem tett nyilatkozatot, vagyis költsége a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel, részére a Kúria a felülvizsgálati eljárásra költséget nem állapított meg.

[42] A végzéssel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 16.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
előadó bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Kiss Árpád Lajos
bíró helyett

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő